

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de
Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiæ, 1675

Qu. VIII. De Ceremoniis Sacramenti Confirmationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72963)

De Ceremoniis Sacramenti Confirmationis.

64. **O**missis Ceremoniis adhiberi solitis in confectione Chrismatis : quæ videri possunt in *Pontificali Romano* & apud *Suarez d. 37. sect. 1. & alios.*

Episcopus debet conferre hoc Sacramentum indutus Pontificalibus,

Cur caput confirmati vitæ ligetur,

Cur Episcopus et det alapam,

Quo loco Sacramentum sit conferendum.

Quo tempore.

65. *Debet adesse patrinus, isq; unicus admittere,*

Etiam post Tridentinū.

Prima ceremonia Confirmationis Est, quod Episcopus ob reverentiam Sacramenti debeat indui habitu Pontificali, idque sub peccato mortali, ut docet *Diana p. 7. tract. 10. Resol. 31.* quemadmodum sacros Ordines collaturus debet vestiri indumentis & ornamentis Pontificalibus. Secunda, quod caput confirmati circumligetur vitæ seu linteo. Quod fit ob reverentiam Chrismatis, ut paulatim exsiccet & ne aliis rebus adhæreat. Deinde ut significetur gratiam in Confirmatione acceptam esse conservandam. Non est autem certum tempus determinatum, quo hoc linteum ferri debeat, sed spectanda est locorum consuetudo. Tertia, quod Episcopus det confirmato alapam super genam dicendo: *Pax tecum.* Tum ut confirmatus intelligat se armari hoc Sacramento ad injurias pro Christo tolerandas. Tum ut recordetur Sacramenti suscepti & militiæ ad quam exercendam conscribitur. Quarta est circumstantia loci, qui tamen debet esse Ecclesia, quantum commodè fieri potest; simpliciter tamen potest conferri quovis loco decenti, immo ob copiam adventantium etiam sub dio, idque quàmvis locus sit interdictus, ut habetur c. *Responsio, de Sent. excomm.* Quinta erat olim circumstantia temporis: quod scilicet solum conferretur tempore Paschæ & Pentecostes, modò tamen invaluit consuetudo conferendi illud omni tempore & die, idque tam post, quàm ante prandium.

Sexta ceremonia est, quod debeat esse patrinus, qui confirmandum teneat ut habetur c. *In Catechismo 100. & duobus seqq. de Consecr. dist. 4.* qui non potest esse nisi unus vel una, juxta decretum *Lepni* Papæ c. *Non plures 101. eadem dist.* An autem post *Tridentinum* possint assumi duo, scilicet unus & una, uti in Baptismo, est inter Theologos controversum. Et probabilius videtur, quod non: eò quod *Trid. sess. 24. cap. 2. de ref. Matrim.* id tantum statuat de Baptismo, adeoque non videatur extendendum ad Confirmationem: cum juris antiqui correctio sine urgenti fundamento non debeat admitti. Idque præsertim in hoc casu, eò quod *Tridentinum eod. cap.* agens de Confirmatione expressè restringat cognationem spiritualem ex ea oriundam, uti prius restrinxerat oriundam ex Baptismo, nil tamen omnino loquatur de præsentis statuto, adeoque id studiosè omisisse

videatur. Ita *Præpositus Barbosa, & plures alii* apud *Diana p. 10. tract. 16. resol. 90.*

Unde consequenter ad hanc doctrinam, si ultra designatos alii teneant confirmandum, hi similiter contrahant cognationem spiritualem: quàmvis in alia sententia oppositum foret dicendum juxta ordinationem *Tridentini sup. de Baptismo.*

Debet etiam secundum antiquam Romanam consuetudinem patrinus Confirmationis extra casum necessitatis esse distinctus à patrino Baptismi c. *In Catechismo citato.*

Putat tamen *Silvester V. Confirmatio* consuetudinem jam contrarium obtinere: alii sententiam secus facientem non peccare saltem mortaliter: uti nec si unus præsentet tamquam patrinus plures quam duos; aut si femina virum, vel mas feminam præsentet, etsi hoc sit minus conveniens, & contrarium utriusque præscribitur in *Pontificali.* Debet etiam patrinus esse confirmatus, can. *In Baptismo 102. de Consecr. dist. 4. & in Pontificali.* Unde non confirmatus juxta Doctores communiter illicitè hoc munus obiret; immo juxta plerisque etiam invalide: etsi reverà textus canonis (qui desumptus est ex *Concilio Moguntino* adeoque particulari tantum nec obligante universaliter, nisi quatenus est usû ab Ecclesia receptum) non contineat verba clarè irritantia. Quocirca sicut patrinum omittere est gravis materia, sic etiam esse videtur, invalide illum adhibere etsi nonnulli oppositum supponant probabile.

Obligatio confirmatum instruendi non est in jure expressa ut notat *Henriquez* & alii: quæ saltem exprimitur in *Pontificali* quoad vitanda mala, & facienda bona, & quoad Pater noster, Ave Maria, & Credo: quoniam (inquit) *ad hoc sunt obligati.* Dato autem, quod etiam in Canonibus expressa foret, tamen rarò admodum haberet locum, eò quod suscipiens hoc Sacramentum si sit adultus, præsumatur utrumque instructus, & quàmvis supponeretur esse parvulus, ad instructionem teneatur patrinus Baptismi.

Contrahitur autem cognatio spiritualis dirimens matrimonium inter susceptorem & confirmatum ejusque parentes, & non ultra, juxta *Tridentinum sup.* restringens in hoc jura antiqua. Reliqua de susceptoris Confirmationis sunt ferè explicanda conformiter, ad ea quæ diximus de susceptoris Baptismi.

Solum observandum nonnullos censere, quod Monachis non sit illicitum tenere confirmationem seu esse patrinum Confirmationis: eò quod ratio prohibitionis non habeat locum in hoc Sacramento ob non annexum onus instruendi. Communiter tamen alii contradicunt. Quàmvis jura ferè loquantur de Baptismo aut sint Conciliarum particularium: quæ equidem potius